

Magyarország Alkotmánybírósága 1015 Budapest, Donáti u. 35-45. 1535 Budapest, Pf. 773		ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 13.
Érkezett: 2019 MÁJ 17. <i>kezesével</i>	Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Példány: 1	Melléklet: 8 db	

a csatolt meghatalmazás alapján a [REDACTED] képviselőjében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

nyújtom be.

Kérem, hogy az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a tisztelt Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenessége miatt az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg a Kúria a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) 88/2019. (V.02.) számú határozatát helyben hagyó Kvk.I.37.572/2019/2. számú határozatát, mert az sérti a Médiaszolgáltató véleménynyilvánítás szabadságához (Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) bekezdés), valamint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés).

Azt is indítványozom továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságnál, hogy az Abtv. 61.§ (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt hatáskörében a Kvk.I.37.572/2019/2. számú határozata végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a Kúriát, tekintettel az indítvány által felvetett, Alaptörvényben biztosított jog sérelmére és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésre, valamint a Kúria kifogásolt döntésének a Médiaszolgáltató műsorszerkesztési tevékenységére gyakorolt hatására. A Kúria jelen indítvánnyal támadott döntésének végrehajtása ugyanis azt a következményt vonja maga után, hogy a Médiaszolgáltató – az Alkotmánybíróság 1/2007. (I.18.) AB számú határozatában foglaltakkal ellentétesen – minden műsorszámban egyenként is köteles a kiegyensúlyozottság követelményének megfelelni, a műsor jellegétől függetlenül. A műsorszerkesztésre vonatkozó standardok megváltozása a Médiaszolgáltató tevékenységét felkészülési idő biztosítása nélkül teszi további jogorvoslati kérelmekkel támadhatóvá. A 3134/2018. (IV. 19.) AB végzés alapján jelen esetben a Médiaszolgáltató műsorszerkesztését, mint alaptevékenységet korlátozhatja a Kúria határozata, mert az egyes műsorok kiegyensúlyozatlanságát állítva még az Alkotmánybíróság eljárása alatt további jogorvoslati eljárásokban állapíthatja meg az NVB és a Kúria a Médiaszolgáltató ismételt jogsértését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésére rendelkezésre álló határidő igazolása

A Ve. 233. § (1) bekezdés alapján az Abtv. 27.§ szerinti, a bírói döntéssel szemben előterjeszthető alkotmányjogi panasz a sérelmezett bírói döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható

be az Alkotmánybírósághoz. Az NVB határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott és jelen alkotmányjogi panasszal érintett a Kvk.I.37.572/2019/2. számú kúriai végzés 2019. május 15. napján került közlésre postai úton a Médiaszolgáltató jogi képviselője részére. Ez előbbi, három napos törvényi határidőnek a 2019. május 17-én benyújtott alkotmányjogi panasz megfelel.

II. További jogorvoslat hiánya

A Kúria a Kvk.I.37.572/2019/2. számú határozata ellen a Ve. 232. § (5) bekezdése a további jogorvoslatot kizárja, így teljesülnek az Abtv. 27.§ b) pontjában foglalt feltételek.

III. Érintettség bizonyítása

Az Abtv. 27. §-ában meghatározott egyedi ügyben való érintettséget az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint megalapozza, hogy az indítványozóra a Kúria döntése rendelkezést tartalmaz. (3131/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás (21) bekezdés) Mivel a jelen indítvánnyal érintett ügyben mind az NVB határozata, mind az indítvánnyal támadott kúriai döntés tartalmaz rendelkezést a Médiaszolgáltatóra, így az érintettség az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján kellően megalapozottnak tekintendő.

A véleménynyilvánítás szabadságával összefüggésben a Médiaszolgáltató alapjogi jogalanyisága az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján szintén fennáll: „az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdéseinek védelme kiterjed a médiaszolgáltatókra attól függetlenül, hogy azok köz-, vagy magántulajdonban vannak” (3131/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [21]).

Az érintettség megalapozásához hozzájárul az is, hogy a Kúria eljárása során a Médiaszolgáltató tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga szenvedett sérelmet. Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése szerint a „törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.” Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak a Médiaszolgáltatóra, mint jogi személyre egyértelműen vonatkoztathatók. A jelen indítvánnyal támadott bírósági döntés meghozatalára vezető eljárásban a Kúria eljárása nélkülözötte az alapvetően elvárható „fair” jelleget. A jelen indítvánnyal támadott ügyben tehát a Médiaszolgáltató ezen okból is érintett.

IV. Előzmények

1. Magánszemély Beadványozó az NVB-nél előterjesztett kifogásában előadta, hogy a Médiaszolgáltató a 2019. április 24. és április 29. közötti, tételesan megjelölt hírműsorainak 29 riportjával megsértette a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontjában foglaltakat, mert ezekben csak és kizárólag a FIDESZ-KDNP jelölőszervezet kampányáról számolt be, az ugyancsak folyamatos kampánytevékenységet folytató ellenzéket egyik hírműsorban sem említették meg.

2. A Médiaszolgáltató a kifogásratett észrevételében leszögezte, hogy a megjelölt műsorszámok egy része nem tekinthető kampányban történő részvételnek. A kampánnyal kapcsolatos hírfolyamok tekintetében azok rövid időtartamára, a szerkesztői szabadság korlátozására és a kiegyensúlyozottság követelményére hivatkozott.

Az NVB 88/2019. (V.2.) számú határozatában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a [REDACTED] hírműsorokban április 24. és április 29. közötti időszakban 10, részben ismétlődő riport az EP választás kampányával kapcsolatos. A kifogásban megjelölt további 19 riportot nem vette figyelembe, mivel azok részben a Kormány tevékenységéről szóló híradások, vagy azok tájékoztatói, részben a kampánnyal össze nem köthető egyéb tartalmak.

Az NVB a 10 műsorszám tekintetében a kifogásnak helyt adott és megállapította, hogy a Médiaszolgáltató megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglalt, esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek között, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási alapelvet azzal, hogy a [REDACTED] kiadásainak 2019. április 24-e és április 29-e közötti műsorfolyama a FIDESZ-KDNP jelölő szervezetek számára aránytalanul több megjelenési lehetőséget biztosított, mint más jelölő szervezeteknek. A Médiaszolgáltatót eltiltotta a további jogsértéstől, kötelezte a határozat rendelkező részének annak közlésétől számított három napon belül a [REDACTED] című műsor fent megjelölt kiadásai előtti közzétételére, továbbá 7.450.000 forint bírság megfizetésére.

Az NVB korábbi határozataira és a Kúria több végzésére tekintettel elvetette a Médiaszolgáltató észrevételében tett azonérvet, mely szerint kettő hét vonatkozásában kellene vizsgálni a műsorfolyamot, és az abban megjelenő műsorszámokat. Tételese jelölöte, hogy az egyes műsorszámokban mi értékelhető az Európai Parlament tagjainak választásra tekintettel kampánytartalomnak. Megállapította, hogy az április 24. és április 29. közötti időszak 10 műsorszámát azért tartja vizsgálható műsorfolyamnak, mert a kifogásolt hírműsor naponta több alkalommal is megjelenik, és a vélelmezett jogsértés azok többségét érinti, legalább egy alkalommal.

Az NVB rögzítette, hogy a jelen kampányidőszakban a Médiaszolgáltatót több esetben marasztalta a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt alapveti sérelmek körében. A Kúria a Kvk.III.37.484/2019/2. számú, az NVB 45/2019. határozatát helybenhagyó végzésében kimondta, hogy a Médiaszolgáltató a kiegyensúlyozatlan tájékoztatás körében megsértette az esélyegyenlőség alapveti rendelkezését, és e körben kizárta a szerkesztői szabadságra történő hivatkozást. Az NVB a Kúria Kvk.VI.37.559/2019/2. számú végzésével helybenhagyott 65/2019. számú határozatában a Médiaszolgáltatót egyoldalú és részrehajló tájékoztatás miatt, bírság kiszabásával egyidejűleg, a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjainak megsértése miatt marasztalta, további jogsértéstől eltiltotta. Az NVB a 83/2019. számú határozatában a Médiaszolgáltatót a Ve. 152.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezésből eredő kötelezettsége és a 45/2019. számú határozatban előírt jogkövetkezmények alkalmazásának elmulasztása miatt sújtotta ismét magasabb összegű bírsággal.

Az NVB szerint a FIDESZ-KDNP megjelenítései, illetve az a tény, hogy más jelölő szervezetek az adott időszakban számos témában tartottak sajtó-nyilvános rendezvényeket, amelyekről egyszer sem került sor beszámolóra, megalapozza a Beadványozó azon észrevételét, hogy a műsorfolyamban tartósan és súlyosan sérült az esélyegyenlőség és ezáltal a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelve. A műsorszerkesztés eredményeként kizárólag a FIDESZ-KDNP kampányban elfoglalt álláspontja jelenik meg, amely a Médiaszolgáltató széles elérése miatt alkalmas a választói akarat befolyásolására. A Médiaszolgáltató szerkesztői gyakorlata a FIDESZ-KDNP kampányeseményeinek bemutatására irányult, sorozatos jogsértő műsorszerkesztési gyakorlatán az NVB és a Kúria határozatainak ismeretében sem változtatott.

Az NVB a bírság kiszabását lehetővé tevő Ve. 152.§ (2) és (3) bekezdése alkalmazása során megállapította, hogy a Médiaszolgáltató terhére a jelen választási eljárásban már kétszer jogerősen állapított meg jogsértést az NVB, illetve a Kúria, az NVB határozatának megváltoztatásával. Egy további ügyben pedig az NVB elmarasztaló döntést hozott, amely jelen ügy elbírálása idején felülvizsgálat alatt állt. Mindezek miatt alappal állítható, hogy a kiemelkedő nézettséggel bíró műsorszolgáltató az ismételt jogsértéseket szándékosan, a választási szervek álláspontjának ismeretében követi el, amely legmagasabb összegű bírság kiszabását indokolja. A mérlegelés során figyelembe vette, hogy a jogsértés a Médiaszolgáltató egyik legnézetesebb műsorait érintette, a jogsértő tevékenység többszörösen ismétlődött, értékelte a jogsértés súlyát és szándékosságát, hogy a Médiaszolgáltató országosan elérhető lineáris médiaszolgáltató.

3. A Médiaszolgáltató felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a határozat megváltoztatását és a kifogás elutasítását, másodlagosan a bírság mellőzését, vagy mérséklését kérte. Álláspontja szerint a határozat sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjait, továbbá a 152.§ (2) bekezdését.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontjához kapcsolódóan előadta, hogy a választási kampányban résztvevő médiaszolgáltatókkal szembeni esélyegyenlőség biztosítására vonatkozó kötelezettség betartása csak a műsorfolyam egészének, de legalább átfogó részének ismeretében vizsgálható. A kifogásban megjelölt időszak semmiképpen nem tekinthető ilyennek.

A Kúria Kvk.I.37.353/2018/2. számú végzéséből és az Alkotmánybíróság 1/2007. (I.18.) AB határozatból kiemelte, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy minden egyes álláspontot minden műsorszámban meg kell jelenítenie. A kúriai végzés az ott érintett kéthetes időszakot megfelelő hosszúságúnak tekintette, jelen esetben azonban ettől rövidebb időszakról van szó, és nincsenek olyan, a Kúria Kvk.VI.37.484/2019/2. és Kvk.VI.37.432/2018/2. számú végzéseiben értékelt egyedi körülmények, amelyek indokolnák ezt az eltérést. A vizsgált időintervallum eleve kizárja a tartós esélyegyenlőség biztosításának lehetőségét, így kijelenthető az is, hogy a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti alapelv sérelme ezen okból sem állapítható meg.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontjához tartozóan, figyelemmel a 18/2008.(III.12.) AB határozatra és a Kúria álláspontjára, a továbbiakban arra hivatkozott, hogy a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme esetén felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul. A kifogással érintett tényállásban azonban nincs ilyen többletelem, a választási eljárásban a jelölő szervezeteket és a jelölteket a kampány idején megillető jogok gyakorlásakor e jogok eltérő célú használatát nem lehetett felfedezni.

A szerkesztői szabadságra való hivatkozással egyrészt vitatta, hogy a műsorszám tartalmának összeállítása kapcsán az NVB-nek lenne hatásköre, a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítani. Másrészt előadta, hogy a 3096/2014. (IV.11.) AB határozat szerinti, a szerkesztői szabadság korlátozhatóságára vonatkozó álláspont kizárólag a közpénzből fenntartott médiaszolgáltatók esetében érvényesül, a Médiaszolgáltató, mint kereskedelmi médiaszolgáltató esetében nem alkalmazható.

A bírság kiszabása körében arra hivatkozott, hogy az NVB a korábbi marasztalások értékelése során figyelmen kívül hagyta, hogy azok bírósági felülvizsgálata folyamatban volt, így azokat nem lehetett volna súlyosbító körülményként figyelembe venni. Az NVB határozata azért is jogsértő, mert nem tett eleget a Ve. 152.§ (2) bekezdés szerinti mérlegelési kötelezettségének, döntését nem indokolta elégséges mértékben. Az indokolás szerinti szándékosság megállapítása teljes mértékben alaptalan, illetve bizonyítatlan. A bírság mértéke jelentősen eltúlzott, nincs arányban az elkövetett jogsértés súlyával, illetve jóval túlmutat a bírság kiszabásával elérni kívánt jogalkotói célon.

4. A Kúria szerint a Médiaszolgáltató a bírósági felülvizsgálati kérelmében már nem vitatta, hogy az NVB olyan műsorszámokat vont volna vizsgálat alá, amelyek nem tekinthetők kampányban történő részvételnek. Ezért a Kúria tényállásának alapjául elfogadta, hogy az NVB határozattal érintett 10 műsorszámban a FIDESZ-KDNP választási kampányához tartozó kampányeseményeket mutattak be.

A Kúria irányadónak tekintette, hogy a Ve. alapelvi követelmények teljesülésének vizsgálata során nem az egyes műsorok, hanem a műsorfolyam vizsgálatát kell elvégezni. Műsorfolyamként az adott ügy szempontjából összehasonlításra alkalmas, meghatározott tartalmú műsorszámok értékelésére van lehetőség (pl. Kvk.III.37.375/2015/3., Kvk.III.37.376/2015/3., Kvk.I.37.353/2018/2. [30] pont,

Kvk.IV.37.516/2019/4. [19] pont). Jelen esetben a „[REDACTED]” címet viselő, naponta többször ismétlődő hírműsorok összehasonlításra alkalmasak, a műsorfolyam ténye megállapítható.

Azt, hogy a vizsgálatot milyen időtartamra – napra, hétre, hónapra – nézve kell elvégezni, a műsorfolyam természetéből kiindulva lehet meghatározni. A Kúria Kvk.I.37.353/2018/2. számú végzésével érintett műsorszám csak naponta egyszer, a reggeli főműsoridőben volt sugározva, így lehetett kéthetes időtartamot elégségesnek tekinteni az alapelvi sérelmek vizsgálatánál. A jelen eljárásban érintett [REDACTED] c. műsor különböző napszakokban, eltérő terjedelemben, de naponta többször is jelentkezik, így akár napon belül is lehetőség van a vélemények kiegyensúlyozására. A [REDACTED] és annak különbözői változatait jelentő műsorszámok megjelenésének gyakorisága nem hasonlítható össze Kvk.I.37.353/2018/2. számú végzéssel érintett műsorszámával. A műsorfolyamokkal összefüggésben a „kéthetes” megjelenési gyakoriság elvárása tehát nem általánosítható, azt mindenkor az érintett műsorszám ismeretében, egyedileg kell meghatározni. A jelen eljárásban egy naponta többször megjelenő műsorszám hat napon át tartó vizsgálatára került sor, ami elégséges időtartam a Ve. szerinti alapelvek érvényesülésének vizsgálatához.

A szerkesztői szabadságnak a műsorfolyamokhoz kapcsolódó, kiegyensúlyozott tájékoztatásra vonatkozó médiaszolgáltatói előadás kapcsán a Kúria visszautalt a Kvk.I.37.353/2018/2. számú végzés [28], és a Kvk.IV.37.516/2019/4. számú végzés [23] pontjaira, kiemelve, hogy az „1/2007. (I.18.) AB határozatából is az tűnik ki, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az minden egyes álláspontot minden műsorszámban megjelenítsen. Ha a kiegyensúlyozottsági követelmény érvényesülésére minden esetben kizárólag egy műsorszámon belül keríthetne sort a műsorszolgáltató, az a média – azon belül a szerkesztési szabadság – olyan fokú sérelmét jelentené, amelyet a legitim jogalkotói cél, a véleménypluralizmus elérése nem igazol.”. Az NVB azzal, hogy nem egy műsorszám, hanem a [REDACTED] műsorfolyamára nézve vizsgáldott, megteremtette azt a helyzetet, amelyben a Ve. alapelvi rendelkezéseinek megtartottsága a szerkesztői szabadság sérelme nélkül vizsgálható. A szerkesztői szabadság Ve-t meghaladó korlátozásának hiányában nem irányadó a felülvizsgálati kérelemnek a 3096/2014. (IV.11.) AB határozatra alapított érvelése, mivel ezen AB határozat [35]-[36] pontjaiban az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy másként ítéli meg a médiaszolgáltatók és az írott sajtó esetében a szerkesztői szabadság korlátozhatóságát: a Médiaszolgáltató által előadottakat, a közpénzből fenntartott jelleget az Alkotmánybíróság az önkormányzati írott sajtó esetében értékelte releváns elemként. Ez az AB határozat a Médiaszolgáltatóra nézve ez okból sem alkalmazható.

A Kúria szerint a Médiaszolgáltató alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az egyes műsorszámok összehasonlítására az NVB-nek nincs hatásköre. A Kúria a Kvk.I.37.353/2018/2. számú végzés [29] pontjában az alkalmazandó jogszabályok szempontjából már kifejtette, hogy választási ügyben a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének teljesülését nem a sajtótartalmak és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény, vagy a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény alapján kell megítélni, hanem a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontjában foglalt szerint. A Ve. választási ügyekben való alkalmazására pedig az NVB a Ve. 14.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja alapján kifejezett hatáskörrel rendelkezik.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti, a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség érvényre juttatásának követelménye kapcsán a Kúria azt állapította meg, hogy a 2019. április 24. és április 29. közötti időszakban a Médiaszolgáltatónak volt olyan műsorfolyama, amelyben kizárólag a FIDESZ-KDNP kampányeseményeit mutatta be. A kizárólagosság következtében az NVB helytállóan állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató tevékenysége sértette a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontját.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti, a választási eljárásban érvényre juttatandó jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvvél szemben támasztott követelményeket a Kúria Kvk.IV.37.516/2019/4. számú végzés [33] pontja a következőképpen foglalta össze: A rendeltetésszerű joggyakorlás a joggal való visszaélés törvényi tilalmát rögzítő polgári jogi szabályozásból kiindulva az egész jogrendszert átható követelmény. A Ve. nem határoz meg kritériumokat a nem rendeltetésszerű joggyakorlás megállapításához, a jogalkalmazóra bízva ennek megítélését, ezért a Kúria Kvk.IV.37.359/2014/2., valamint Kvk.II.37.394/2015/2. és a Kvk.VI.37.942/2016/2. számú határozataiban kifejtett álláspontja szerint a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme több a jogsértés megállapíthatóságánál: abban felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul, melynek következtében a szervezetek közötti esélyegyenlőség tartósan és súlyosan sérül (Kvk.III.37.465/2014/2., Kvk.V.37.540/2014/3.).

A Kúria által irányadónak tekintett szempontrendszer a jogkövetési magatartás irányultságának vizsgálatát írja elő. Ez azonban nem csupán tényszerűen/tartalmában ugyanazon magatartás ismétlésével/ismétlődésével, hanem a tényszerűen/tartalmukban eltérő, de szándékukban, jellegükben azonos magatartásokkal is megvalósulhat.

Az NVB a Médiaszolgáltató formális jogkövetését, a FIDESZ-KDNP választási tevékenységéről való tájékoztatás jogsértő jellegét, a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pontjának sérelmét először a 2019. április 8-án kelt 45/2019. számú határozatában, az ajánlóívek leadása kapcsán állapította meg. A határozatot a Kúria a 2019. április 17-ei Kvk.VI.37.484/2019/2. számú végzésével helybenhagyta. Ezen határozat és azt követő Kúria Kvk.IV.37.516/2019/4. számú jogsértést megállapító végzésével megváltoztatott 53/2019. számú, valamint a 65/2019. számú, továbbá a 88/2019. számú NVB határozatok más tartalom miatt tettek megállapításokat, azonban a 2019. április 8-ától rögzített magatartások jellege és iránya azonos. Ezért volt megállapítható az NVB által a Ve. 2.§ (1) bekezdés e) ponthoz szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvének sérelme.

A Ve. 152.§ (2) bekezdés szerint a választási bizottság az (1) bekezdésben foglaltak mellett bírságot is kiszabhat. Annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetve a bírság mértékének megállapításában az eset összes körülményeit – így különösen a jogsértéssel érintett médiaszolgáltató fajtáját, vételkörzetét, a jogsértéssel érintett sajtótermék jellemzőit, a jogsértés súlyát és a jogsértés ismétlődő jellegét – veszi figyelembe. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt. A bírság kiszabása kapcsán az NVB mérlegelési jogkörben járt el. A vonatkozó felülvizsgálati kérelem elbírálása során ezért a Kúriának, tekintettel a Ve. 228.§ (2) és 229.§ (2) bekezdéseire, alkalmaznia kellett a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 85.§ (5) bekezdését: mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatók-e.

A Kúria szerint a bírság kiszabását az NVB határozatában indokolta. A korábbi jogsértések bekövetkezésének tényét határozatának meghozatalakor helytállóan viszonyított saját jogerős döntéseihez. A Ve. alapvető rendelkezéseinek sérelmét a Kúria kapcsolódó végzései megerősítették. Az NVB kitért arra, hogy miben látta megvalósulni a jogsértés szándékosságát: „a kiemelkedő nézettséggel bíró műsorszolgáltató az ismételt jogsértéseket szándékosan, a választási szervek álláspontjának ismeretében követi el, amely legmagasabb összegű bírság kiszabását indokolja.” Mivel a Médiaszolgáltatónak már a 2019. április 8-án kelt 45/2019. számú határozat meghozatala óta tudomása volt arról, miként kellene gyakorolnia a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt,

esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között eljárási alapelvet, a kúriai végzések szerint 2019. április 15-e óta folyamatosan jogsértőnek minősülő műsorfolyam kapcsán, ideértve az április 24. és április 29. közötti időszakot is, nem hivatkozhat a szándékosság hiányára.

Az NVB határozatában bírság maximumként megjelölt mérték alkalmazásának indokoltságát a Kúria a felülvizsgálati kérelem nyomán a következők szerint vizsgálta. A Ve. 152. §-ához kapcsolódó törvényi indokolásból nem lehet a mérték kapcsán jogalkotói célra következtetni: „A 151-152. §-hoz. Lehetőség van arra, hogy a médiaszolgáltatók, a sajtó és a filmszínházak választási kampányban kifejtett tevékenységével kapcsolatban kifogást tegyen bárki a Nemzeti Választási Bizottságnál. (...) A választási szerv, marasztaló határozatot hozhat, illetve bírságot szabhat ki.” Indokolás és Ve. preambuluma hiányában az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel a Kúria azt tartotta szem előtt, hogy a bírságolásnak a józan ész és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt kell szolgálni.

A Kúria tényként rögzítette, hogy a 2019. évi EP választás 2019. április 6-tól május 26-ig terjedő kampányidőszakából a Médiaszolgáltató április 15. és április 29. közötti 15 napon keresztül szándékosan folytatott jogsértő tevékenységet. Sem a józan ésszel, sem a közjóval, sem az erkölccsel nem egyeztethető össze az, hogy egy lineáris, országos hatókörű médiaszolgáltató az április 8-a óta kimutatható jogsértés ismeretében, szándékosan megsértse a Ve. alapelveit. Ezért alaptalannak találta a Kúria azt az érvet, hogy az NVB a bírságmaximum alkalmazásával aránytalanul, a jogalkotói célon túlmutatva járt volna el, és megállapította, hogy az NVB határozata nem volt jogszabálysértő.

V. Az érdemi elbírálás feltétele

Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

A IX. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt alapvető jogok tekintetében a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség igazolható, mivel a Kúria a IX. cikkben biztosított jogok alkotmányos tartalmát elmulasztotta érvényre juttatni {3/2015. (II. 2.) AB határozat Indokolás [17]–[18]}, vagyis túllépte a jogszabályok értelmezési tartományának alkotmányos kereteit. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés lehet az, hogy milyen követelményeknek kell megfelelnie – az 1/2007. (I.18.) AB határozat rendelkező részében foglalt, a kiegyensúlyozottsági követelmény vizsgálatára vonatkozó elv sérelme nélkül – a választási kampány időszakában a médiaszolgáltatóknak annak érdekében, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőség követelménye érvényesüljön; meddig korlátozható a Médiaszolgáltató szerkesztési szabadsága az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelme nélkül; tovább egyszerűsítve: mennyire tehető viszonylagossá az ún. műsorfolyam-elv, milyen korlátozás vonatkozik annak alkalmazására vonatkozó kivételek bírói úton történő meghatározására.

VI. A bírói döntés alaptörvény-ellenessége és az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]}. A Médiaszolgáltató a Kúria eljárásában és döntésében megnyilvánuló, alaptörvényi garanciák sérelmére mutat rá, mivel törvényi alap, illetve az alapjog korlátozását megalapozó indok nélkül (Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés) nem állítható fel olyan mérce, ami a Médiaszolgáltató által közzétett tartalmakat a Ve-ben meg nem jelenő, az Alkotmánybíróság gyakorlatából sem levezethető ok miatt jogsértővé teszi.

1./ Az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt jogok sérelme

Magyarország Alaptörvénye IX. cikk szerint:

„(1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata szerint a „sajtószabadság – amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát – a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis (...) mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze” (Indokolás [40]). A 19/2016. (X. 28.) AB határozat értelmében a szólás- és sajtószabadság, amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát, kitüntetett helyet foglal el az Alaptörvény alapjogi rendjében, mivel a sajtó a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze, amelynek egyik legfontosabb alkotmányos küldetése a közügyek alakulásában releváns körülmények bemutatása (Indokolás [30]).

Az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt szólás- és sajtószabadság a demokratikus és alkotmányos politikai rendszerek egyik legfontosabb intézménye, garanciája és eszköze. A sajtószabadság komplex, több összetevőből álló szabadságjog. A sajtószabadság legfontosabb összetevői: a sajtóalapítás szabadsága, a sajtóelőállítás szabadsága, a sajtóterjesztés szabadsága, a sajtószerkesztés szabadsága, valamint az újságírók és szerkesztők sajtóban megjelenő véleményének a szabadsága. A sajtószerkesztés szabadságának a korlátozása meg kell, hogy feleljen az alapvető jogok korlátozásával szemben támasztható azon követelménynek, hogy az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. (3131/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [28]) A sajtószabadság, így pedig a Médiaszolgáltató szerkesztési szabadsága kiemelt alkotmányos védelmet élvez.

A médiának a demokratikus közvélemény formálódásában betöltött központi szerepe ugyan nem vezet arra, hogy „a sajtó tájékoztató tevékenységére ne vonatkozhatnának törvényi előírások (...), de ezek megalkotásakor és értelmezésekor mindig úgy kell eljárni, hogy a sajtó alkotmányos küldetésének teljesítését, a közérdeklődésre számot tartó információk közzétételét ne akadályozzák vagy hátráltassák” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [25]}. A 3/2017. (II. 25.) AB határozat hangsúlyozta, hogy „a bíróságoknak az eléjük vitt jogvita elbírálása során a sajtószabadság megfelelő alkotmányos védelme érdekében a tudósítással érintett helyzet teljességét kell megvizsgálniuk.” (Indokolás [24]). Az ilyen körülmény hiányában a bíróságok „a jelenkori események bemutatásához fűződő alkotmányos érdek primátusát kötelesek érvényesíteni” (Indokolás [25]).

A kiegyensúlyozottság követelménye a lineáris médiaszolgáltatókat megillető szerkesztői szabadságot legitim módon korlátozza az Alkotmánybíróság 1/2007. (I. 18.) AB határozatában foglaltak szerint, e követelmény vizsgálata azonban szigorú szabályok szerint történhet csak. A „kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az minden egyes álláspontot minden műsorszámban megjelenítsen. Ha a kiegyensúlyozottsági követelmény érvényesítésére minden esetben kizárólag egy műsorszámon belül keríthetne sort a műsorszolgáltató, az a sajtó-, azon belül a szerkesztési szabadság olyan fokú sérelmét jelentené, amelyet a legitim jogalkotói cél: a véleménypluralizmus elérése nem igazol.” Ez a mechanizmus a műsorszolgáltatók öncenzúrájába torkollana, „amely nem a sokszínű tájékoztatás elérését segítené, hanem ellenkezőleg, a műsorok elszíntelenedéséhez vezetne, és a közügyek megvitatása ellen hatna.” A 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat a fentieket kiegészítve

kimondta, hogy a „választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállamiság elve megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor. Szabad és demokratikus választások nem képzelhetők el anélkül, hogy a sajtó ne a megfelelő tájékoztatáshoz kapcsolódó alkotmányos felelőssége szerint járna el. (...) ez mindenekelőtt és leginkább a szerkesztés szabadságának elismerését, a tartalmi beavatkozás tilalmának tiszteletben tartását igényli az állam részéről. Meghatározott körben azonban alkotmányosan indokolhatóvá és szükségessé válhat a tájékoztatást érintő egyes követelmények előírása. A médiaszolgáltatók tevékenysége mellett ebbe a körbe vonható a közpénzből fenntartott sajtótermékek működése is” {Indokolás [42]}.

A frissebb alkotmánybírószági gyakorlat a sajtószabadság védelmének erősítése irányába mutat: a médiának a demokratikus közvélemény formálódásában betöltött központi szerepe ugyan nem vezet arra, hogy „a sajtó tájékoztató tevékenységére ne vonatkozhatnának törvényi előírások (...), de ezek megalkotásakor és értelmezésekor mindig úgy kell eljárni, hogy a sajtó alkotmányos küldetésének teljesítését, a közérdeklődésre számot tartó információk közzétételét ne akadályozzák vagy hátráltassák” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [25]}. A 34/2017. (XII. 11.) AB határozat szerint „a demokratikus közvélemény alakulásában központi szereppel bíró sajtó tevékenységének egyik lényegi eleme a közéleti események nyilvánosságához való közvetítése. (...) Különösen fontos tehát, hogy a sajtó a közvita számára releváns körülményekről minél szabadabban számolhasson be. (Indokolás [41]) A 3131/2018. (IV. 19.) AB határozat leszögezi, hogy „az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt szólás- és sajtószabadság a demokratikus és alkotmányos politikai rendszerek egyik legfontosabb intézménye, garanciája és eszköze. A sajtószabadság komplex, több összetevőből álló szabadságjog. A sajtószabadság legfontosabb összetevői: (...) a sajtószerkesztés szabadsága, valamint az újságírók és szerkesztők sajtóban megjelenő véleményének a szabadsága. A sajtószerkesztés szabadságának a korlátozása tehát meg kell, hogy feleljen az alapvető jogok korlátozásával szemben támasztható azon követelménynek, hogy az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással.” (Indokolás [28]) Az AB a szerkesztői szabadság korlátozását legitimnek tekintette a közszolgálati médiaszolgáltató tekintetében, hiszen „alkotmányjogi szempontból nem kifogásolható (...), ha választás idején az alapvetően közpénzből működtetett állami médiaszolgáltató az NVB és a Kúria (...) számon kéri a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában védett esélyegyenlőség a jelöltek és jelölő szervezetek közötti alapelv megsértését.” (Indokolás [33]) Amíg azonban az esélyegyenlőség számon kérése önmagában legitim korlátozásnak minősül, addig erre kizárólag az 1/2007. (I.18.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel kerülhet sor. Amennyiben ugyanis a kiegyensúlyozottság követelménye megfogalmazható egyes médiaszolgáltatók felé, azonban a megfelelés vizsgálatának módjára vonatkozó alkotmánybírószági standard kitágítható, sérelmet szenved a sajtószabadság, hiszen éppen a műsorfolyam vizsgálatának elve biztosítja azt, hogy a kiegyensúlyozottnak való megfelelésre a szerkesztési szabadság sérelme nélkül sor kerülhessen.

A médiaszolgáltatók szerkesztési szabadságban megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadságának a Kúria is kiemelt jelentőséget tulajdonított eddigi gyakorlatában: a Kvk.III.37.443./2018/2. számú határozat szerint a „Ve. alapvető követelmények teljesülését érintően [...] nem egyes műsorok, hanem a műsorfolyam vizsgálatát kell elvégezni. A műsorszám – műsorfolyam kapcsolat megteremthetősége során a Kúria irányadónak azt tekinti, hogy műsorfolyamként az adott ügy szempontjából összehasonlításra alkalmas meghatározott tartalmú műsorszámok értékelésére van lehetőség”. A választási bizottságok és a bíróságok következetes gyakorlata szerint tehát az esélyegyenlőség biztosítására vonatkozó kötelezettség betartása csak a műsorfolyam egészének, de legalább átfogó részének ismeretében vizsgálható. Az alapelv sérelme akkor állapítható meg, ha a médiaszolgáltató

valamennyi műsorszámát a választási eljárás időszakában, de legalább átfogó részében vizsgálva bizonyítható, hogy valamely jelölő szervezet indokolatlanul kevesebb megjelenési lehetőséget kap más, azonos jogi helyzetben lévő jelölő szervezetekkel szemben. [Kvk.III.37.465/2014/2., Kvk.V.37.540/2014/3. számú végzések]

A Kúria korábbi gyakorlatától nagy eltérést mutat, hogy a támadott határozatában figyelmen kívül hagyva a szerkesztői szabadságra vonatkozó korábban kialakult kereteket, alapjogi kérdéseket érintő indokolás nélkül, teljes mértékben eltérve attól a szerkesztői szabadságot erősen korlátozó megállapítást tett anélkül, hogy az indoklásból az azt alátámasztó érveket megjelenítette volna. A kifogásban megjelölt és a Kúria által is vizsgált 10 híradóadás nem teljesíti a műsor vizsgálhatóságára vonatkozó azon követelményt, hogy az érintett műsorfolyamnak a választási eljárás időszakát, de legalább annak átfogó részét magában kellene foglalnia. A beadványban megjelölt időszak a választási eljárás átfogó részének semmiféleképpen nem tekinthető. A Kúria indítvánnyal érintett határozatában azonban megállapította: „jelen eljárásban egy naponta többször megjelenő műsorszám hat napon át tartó vizsgálatára került sor, ami elégséges időtartam a Ve. szerinti alapelvek érvényesülésének vizsgálatához”.

Az Alkotmánybíróság 1/2007. (I. 18.) AB határozatából az tűnik ki, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az minden egyes álláspontot minden műsorszámban megjelenítsen. Ha a kiegyensúlyozottsági követelmény érvényesülésére minden esetben kizárólag egy műsorszámon belül keríthetne sort a műsorszolgáltató, az a média - azon belül a szerkesztési szabadság - olyan fokú sérelmét jelentené, amelyet a legitim jogalkotói cél, a véleménypluralizmus elérése nem igazol.

A fentebb hivatkozott döntésének indoklásában a Kúria azt is kifejtette, hogy a kéthetes időtartamot a Kúria megfelelő hosszúságúnak tekintette a műsorfolyam minősítése, és a Ve. 2. § (1) bekezdése c) pontjának vizsgálata szempontjából. Jelen esetben azonban a kifogást előterjesztő ennél rövidebb időintervallumot jelölt meg kifogásában, amely a fentebb kifejtettek szerint nem tekinthető elégségesnek a műsorfolyam megítélése szempontjából, erre tekintettel pedig a jogsértés megállapítása a szerkesztői szabadság korlátozását jelenti.

A kifogásolt műsorszámok vonatkozásában a Médiaszolgáltató eljárása az Alkotmánybíróság által meghatározott követelményeknek azért felelt meg, merta 7/2014. (III. 7.) AB határozat szerint „[a] sajtószabadság (...) a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis (...) mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze” (Indokolás [40]). A médiának a demokratikus közvélemény formálódásában betöltött központi szerepe ugyan nem vezet arra, hogy „a sajtó tájékoztató tevékenységére ne vonatkozhatnak törvényi előírások [...], de ezek megalkotásakor és értelmezésekor mindig úgy kell eljárni, hogy a sajtó alkotmányos küldetésének teljesítését, a közérdeklődésre számot tartó információk közzétételét ne akadályozzák vagy hátráltassák” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [25]}. A 3/2017. (II. 25.) AB határozat alapján „a bíróságoknak az eléjük vitt jogvita elbírálása során a sajtószabadság megfelelő alkotmányos védelme érdekében a tudósítással érintett helyzet teljességét kell megvizsgálniuk. Valóban fennáll a bíróságoknak az a joga és kötelezettsége, hogy amennyiben a perben ilyen körülmény felmerül, vizsgálják azt, hogy a sajtószerv megfelelően járt-e el” (Indokolás [24]). Az Alkotmánybíróság szerint azonban ilyen körülmény hiányában a bíróságok „a jelenkori események bemutatásához fűződő alkotmányos érdek primátusát kötelesek érvényesíteni” (Indokolás [25]).

A sérelmezett műsorszámok a Médiaszolgáltató rendes adásmenetébe tartozó hírműsorok voltak, amelyeknek nem kizárólagos témája az aktuális választás, ami alapján nem állapítható meg olyan körülmény, amely kizárná a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség érvényesülését a választási kampány egy hosszabb periódusára vetítve, azaz a kifogásban megjelölt rövid időszakban sugárzott hírműsorokra leszűkítve az esélyegyenlőség sérelmének megállapítása sérti a Médiaszolgáltató véleménynyilvánításhoz való jogát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogok sérelme

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozata szerint a tisztességes eljárás követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Az összes alkotmányos követelmény, vagyis a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan és nyilvánosan folyjék, ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni. A tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog: az Alkotmánybíróság 14/2004. (V. 7.) AB határozata szerint a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben nem mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.

Az NVB a Határozat [19] és [22] bekezdéseiben rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató vonatkozásában már kétszer jogerősen állapította meg a jogsértést, egy ügyben pedig elmarasztaló döntést hozott, amely határozatának felülvizsgálata folyamatban van, e tényekre tekintettel pedig kijelenthető, hogy a Médiaszolgáltató szándékosan követte el a jogsértéseket, így a legmagasabb összegű bírság kiszabása indokolt. Az NVB ugyanakkor figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a jelen eljárás tárgyát a 2019. április 24-29. közötti műsorszámok képezték, a hivatkozott NVB határozatok közül pedig 65/2019 számú határozat Kúria általi felülvizsgálatára 2019. május 2-án került sor, míg a 83/2019 számú NVB határozat 2019. április 29. napján született. Jelen eljárásban tehát a bírság kiszabása során a megjelölt határozatokat súlyosbító körülményként figyelembe venni nem lehetett volna, hiszen a határozatok felülvizsgálatára illetve meghozatalára a vizsgált műsorfolyam végén illetve azt követően került sor, tehát a vizsgált időszakban a Médiaszolgáltató a határozatról vagy tudomással sem bírt, vagy alappal bízhatott annak számára kedvező módon történő megváltoztatásában. A Kúria álláspontja szerint az NVB a korábbi jogsértések bekövetkezésének tényét határozatának meghozatalakor helytállóan viszonyította saját jogerős döntéseihez.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy az NVB határozatának felülvizsgálata során a Kúria olyan határozatok szerinti jogsértéseket is figyelembe vett súlyosító körülményként, amely határozatok még nem emelkedtek jogerőre. A jogállamiság (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése) követelményéből fakadóan alapvető elvárás az állam nevében fellépő személyekkel és szervekkel szemben, hogy döntéseik jogszerűek legyenek, és ezeket a döntéseket jogszerűen lefolytatott eljárásban hozzák meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A bírósági, hatóság, vagy más

közigazgatási döntésekkel szemben tehát biztosítani kell a jogorvoslathoz való jogot, és ebből fakadóan, ha az arra jogosult élt a jogorvoslathoz való jogával, rá nézve a nem jogerős döntésből nem származhat joghátrány. Jelen esetben a Médiaszolgáltatóra kirótt bírság összegét jelentős mértékben határozta meg több korábban hozott, de nem jogerős választási bizottsági döntés, hiszen ezek alapján az NVB ismétlődő jogsértést tételezett, és ezt a Kúria iratellenesen, az NVB határozat tartalmával szemben fogadta el jogszerűnek. A fentiek alapján tehát sérült a Médiaszolgáltató alapvető joga, a Kúria döntése tehát Alaptörvény-ellenes.

VII. Az indítvány érvelésének összegzése

A IX. cikk (1)-(2) bekezdés sérelme tekintetében a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során - a műsorfolyam-elv korábbi alkalmazási gyakorlatától eltérő módon - nem törekedett az értelmezési mozgástér keretein belül arra, hogy az érintett alapjog korlátozását a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsa. Amennyiben viszont nem érvényesül a műsorfolyam-elv, úgy az Alkotmánybíróság 1/2007. (I. 18.) AB határozatában foglaltak kerülnek felülírásra, vagyis a Kúria felülbírálja az Alkotmánybíróság döntését, annak ellenére az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező (Abtv. 39. § (1) bekezdés). A XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében a Kúria nem jogerős döntéseket is figyelembe vett a Médiaszolgáltató terhére, ez a jogállamiság sérelmén (B) cikk (1) bekezdés) sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Az önkényes úton folytatott bírói jogértelmezés tehát a Médiaszolgáltató véleménynyilvánítási szabadságát és tisztességes eljáráshoz való jogát korlátozza, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kvk.I.37.572/2019/2. számú határozatának alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

Nyilatkozom továbbá arról, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2019. május 17.

Mellékletek:

1. Kifogás
2. NVB határozata
3. Kúria határozata
4. Meghatalmazás